inimeſed temale midagi tululikku õpetaſiwad. Seſt tuli ſiis ka, et kõik rahwas tema maeas terwiſe juures oliwad, ning kõik töö ja talitus neil häästi korda läks, ja et kõik lustiliſed ja rõõmſad oliwad. — Tooma naine rõõmustas ennaſt ſelle üle, kui tema maearahwas laua juures rahuliſe ſüdamega ja lahke näuga istus ja kõik häämeelega ſõi ja jõi, ning tänas Jumalat, kes temale ſeda mõistuſt annud, kõik nenda walmistada, mis inimeste terwiſele kaſulik oli.

Nenda kui asjad aetakſe, nenda n'ad ka lähawad. Kõige parem ja kallim aſi lähab hukka rumala käes, aga mõiſtlik inimene wõib ka tühjaſt asjaſt kaſu ſaata. Nenda on ka toidudega. Needſamad toidud ſaadawat kaſu ehk kahju, nenda kuida n'ad walmistatud on. Seda pangu iga maeaperenaine tähele.

II. Roojuſeſt ja roppuſeſt.

Kui Andres hommiku wara põllule läks, jäi tema naine weel woodiſſe magama ja lapſed ka. Kui ta wiimaks ülestõuusnud oli, ſiis hulkus ta muidu üheſt kohaſt teiſe ega teinud midagi.

Mõnikord pidiwad tööinimeſed kaua ootama, kui wiimaks midagi ſüüa ſaiwad. Siis n'ad neelaſiwad näljapäraſt nahka kõik, n'agu hundid, mis neile ettekanneti. Mõnikord andis ta neile liha, kala ja juurewilja ſüüa, mis ta pudruks oli keetnud. Kärbſid, uſſa ja nälkjaid tõi ta ſagedaste toidu ſees laua pääle, nenda ka karwu ja nartſu-tükka. See oli temale üks kõik, kuhu ſiſſe ta toidu pani!

Waheſt tõi ta ſelleſama waagna ſees toitu lauale, kus ta lapſe mähkmed oli peſnud, nenda et wagna ſerwa pääl weel rooja näha oli!! Luſikaid ei peſnud ta ilmaſki, nenda et teiſelpääwal ikka näha wõis, mis eila ſõõdud oli. Piſukeſed lapſed pani ta ſõõmaeg eneſe juure laua pääle iſtuma. Kui need endid äraroojaſtanud oliwad, ſiis pühkis ta neid ſäälſamas paikas ära ja jagas nende ſama kätega jälle leiba, ilma, et neid enne puhtaks oleks peſnud, nenda et haiſu ja ſüdame-põõrituſe